

med de uvildige eksperter eventuelt i form af en høring, således at vi kan få dette folkeretlige problem belyst fuldstændigt og til bunds, inden der bliver truffet en beslutning.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnal (SF):

Hr. Estrup betjener sig af et ganske interessant kneb, som vel er forståeligt i radikal sammenhæng, men det bliver det ikke smukkere af. Hr. Estrup sagde nemlig om afprøvningen af, om der er et FN-mandat, at hr. Estrup havde lyttet til regeringen og læst regeringens forslag, og herefter var det regeringens vurdering, at der er et tilstrækkeligt mandat, og det læner hr. Estrup sig så op ad. Må jeg godt sige, at det er Folketinget, der diskuterer lige nu. Det er Folketinget, der beslutter, om vi skal understøtte krigen, og man kan ikke flytte ansvaret over på regeringen. Det her er Folketingets beslutning.

Derfor er mit meget præcise spørgsmål til hr. Estrup: Hvad er det, hr. Estrup mener, der ligger, som giver det sikre mandat? Jeg forstod af Ritzau, at hr. Estrup var i tvivl inden det radikale gruppemøde. Hvad der er sket på det radikale gruppemøde, kan vi andre jo ikke vide af indlysende grunde, men hvad er der sket dér, som giver en klarhed for det mandat, som ikke eksisterede før? Hr. Estrup kan ikke nøjes med at sige, at det er et ansvar, som regeringen påtager sig. Det her er et ansvar, som hr. Estrup ligesom ethvert andet folketingsmedlem påtager sig.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Jeg har faktisk ikke brug for, at hr. Villy Søvnal skal forklare mig mit ansvar her i Folketingssalen. Det er jeg godt i stand til selv at løfte. Mange tak! Jeg synes egentlig, at det ville klæde hr. Søvnal bedre, hvis han i stedet for selv at forsøge at indlæse motiver og pådutte folk holdninger lyttede til de motiver, der bliver fremført her oppe fra talerstolen. Jeg bryder mig ikke om at få påduttet, at jeg benytter mig af kneb.

Og må jeg så sige til både hr. Keld Albrechtsen og hr. Søvnal, at jeg synes, det er ret stærkt, at de to herrer, som jeg ved ikke er folkeretsexperter, nu slår sig op på, hvilke af de eksperter, som vi har hørt udtale sig, der har ret, og hvilke der ikke har ret. Jeg ved, at der i går i radioens Orientering var to eksperter, som begge er højt estimerede, som var vildt uenige.

Hvem af dem er den rigtige ekspert? Ja, det har både hr. Albrechtsen og hr. Søvnal åbenbart fuld klarhed over.

Jeg vil blot sige, at det, man gør, når man er folketingsmedlem, er, at man lytter til den afvejning, der kommer fra regeringen, i hvert fald når man er et radikalt medlem, og siger, at det er regeringen, der har ansvaret for at lægge udenrigspolitikken, og med det ansvar, som regeringen dermed påtager sig, er den afvejning og den ekspertise, som regeringen råder over, afgørende.

Jeg vil i og for sig godt spørge både hr. Søvnal og hr. Albrechtsen om, hvad det ville føre til, hvis vi skulle til at diskutere, om grundlovens § 73 om ekspropriation var overtrådt, og man så sagde: Vi er i øvrigt ligeglade med, hvad Justitsministeriet mener, for vi mener noget helt andet selv!

Formanden:

Så er det hr. Frank Aaen, hr. Keld Albrechtsen og hr. Villy Søvnal. Ikke hr. Frank Aaen? All right, så meget desto nemmere. Så er det hr. Keld Albrechtsen og hr. Villy Søvnal.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Man må jo opfatte hr. Jørgen Estrups svar sådan, at Det Radikale Venstre ikke vil give tilsagn om, at vi skal have de her spørgsmål belyst fuldstændigt. Det Radikale Venstre har ligesom flertallet af de andre partier den opfattelse, at regeringen har besvaret de spørgsmål, der er, og at der sådan set ikke er mere at tage stilling til for hr. Jørgen Estrup.

Jeg vil alligevel godt spørge hr. Jørgen Estrup: Når f.eks. forskeren Bjørn Møller, i Aktuelt i dag siger, at FN's Sikkerhedsråd har eneret på at fortolke sine egne resolutioner, at det er FN's Sikkerhedsråd, der bestemmer, om FN's Sikkerhedsråds resolutioner er overtrådt i en sådan grad, at der skal skrides ind med militære midler, er hr. Estrup så enig i det, eller mener hr. Estrup, at vi nu har en international retsorden, hvor det er USA, der fortolker FN's resolutioner, og hvor det er USA, der beslutter, om der skal føres krig, hvis USA mener, at Sikkerhedsrådets resolutioner er overtrådt?

Er det nu det radikale grundlag for en folkeretlig verdensorden? Det vil jeg godt spørge hr. Estrup om. Jeg kan næsten ikke få mig selv til at tro, at det virkelig skulle være Det Radikale Venstres opfattelse, for så er der jo tale om et